

Békés Rozi

Fent: Luca meglepetése

Jobbra lent: Illusztráció a „Luca” könyvhöz, mellette illusztrált naptár egy lapja: „Nyár”

Ebben a számban a vonalak után foltok, színek és tónusok pottyannak a papírra – ismét egy jellegzetes stílusú művész műtermében járunk.

Kedves Olvasónk, a *Grafika a Grafikában* sorozatban most Szalma Edit illusztrátor és képzőművész munkáival ismerkedhet meg. A rajzokat, festményeket nézegetve, egy érzékeny festői világba érkezünk.

A könnyed kompozíciókból kedves arcok kandikálnak elő, vékony kezecskék muzsikálnak, lendítik a kalapot a néző előtt.

A színek bátran követik egymást. Itt a „papír-porondon” mindenféle mutatványt lehet: csak tessék! Ez itt a felszabadult játék helye, nem csak a színekkel, hanem a formákkal is.

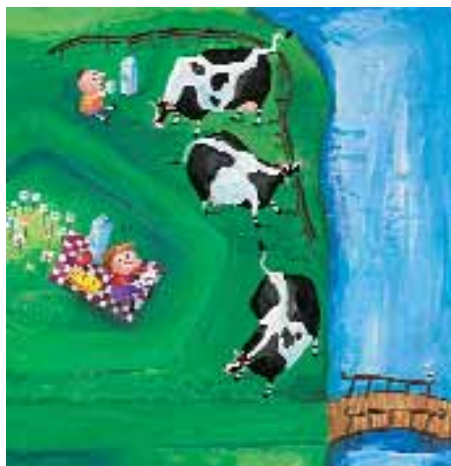
A kontrasztok itt is erősek: keskeny és széles váltakozik, az órmóttan a kecsesben oldódik, széthúzott arányok tolják szét a teret. A játékban groteszk figurák a szereplők, kedves báj lengi körül őket.

A cirkuszsorozat festékes arcain a foltok közül sokféle tekintet néz ránk: szomorú és vidám bohócok sorakoznak előttünk. Jó látni a merész stílusváltást ebben a témában: az unalmasan harsány, operettet idéző plakátok után új színek, hangulatok és szereplők jelentek meg a játéktéren. A látvány laza és oldott, a figurák síkban táncolnak, a koreográfia maga a kompozíció.

Minden képet erős mozgás jellemez – ettől a nézőben sokszor az az érzés támad, hogy a következő pillanatban a képet alkotó elemek már egészen máshol láthatók. A lebegő egyensúly azonban a biztos komponálás eredménye.

Amikor egy művész több éve dolgozik, egyre „lazább” és tudatosabb lesz. Elhagy és újra választ – stílusa gazdagodik, újabb és újabb ötletekkel áll elő. „Jaj annak”, akinek mindig eszébe jut valami, mert ezek kidolgozásához rengeteg

időre van szükség. A munka során döntéseket hoz és egyre tudatosabban keresi a megoldást a saját magától kapott házi feladatra.

Ezekből látunk most ízelítőt: láthatunk plakáttervet, könyv-illusztrációt és festményeket. A tudatos vállalás a színek használatában is érződik: az a festői éberség érhető itt tetten, amikor a felszabadult gesztusokat erős komponálókészség tartja egységben.

Az egész folyamat hajtóereje a rendszeres munka: eredményeként a kéz ellazul, a folatok szélesebben terülnek – a koncentráció átsugárzik a képekről. Tetten érhető az alkotás folyamata, a szándék,

amely arra készíti a művészt, hogy képekben fogalmazza meg az őt körülvevő világot.

A többéves tapasztalathoz sajátos nagyvonalúság társul: a művész bátorsága ez, amely egyre felszabadultabb, ugyanakkor következetesebb megoldásokra sarkall. Ezt a folyamatot Szalma Edit képein is láthatjuk, amint az akvarellal festett illusztrációk finom, sokszor ornamentikus jellegét egy

Fent: Már megint elkészünk (illusztráció)

Mellette: Tehenes rajz (részlet)

Balra lent: Felhők (illusztráció)

Mellette: Cirkuszfesztivál (illusztráció)

markánsabb, a festőiséget előtérbe helyező stílus váltja fel. Itt már temperát használ, az ecsetvonások erősebbek,

Fent: Fotóalbum (festmény)

A margón: Cirkusz (illusztráció)

Alul: Varázsflauta (illusztráció),
mellette plakátterv
a IV. cirkuszfesztiválhoz

a színek bátrabbak, nagyobb felületen dolgozik, munkáiban megjelennek a nagyméretű festmények is.

A dekorativitás igen erős jellemzője a képeknek. A terülő formák ritkán takarják egymást, mindent jól láthatunk. Szemléltetnek. A nézőpontok változnak, több képen erős, szokatlan távlatokba tömörül a látvány, de a színek ereje egy síkra feszít mindent.

Mindig jó, ha valaki többfé-

lét csinál: egyik területről átsétál a másikra. A szellemiség ugyanaz, de a nézőpontok változásával új ötleteket kaphat, sok minden átértelmeződhet. A képzőművész szabadsága át sugárzik a „kötöttebb” illusztrációkra, a kreativitás öröme ott vibrál a képeken. Rokonszenves, ahogy a határokat feszegeti, ez mindig fontos a jól rajzolt könyveknek. A látottak jól értelmezhetőek, mindent úgy fogadunk, ahogy a művész

*Fata Morgana (festmény),
mellette illusztrációsorozat*

szeretné. A könnyedség itt művességgel párosul.

Egy illusztrátor számára mindig komoly feladat a gyermekek ábrázolása. Több jó megközelítés is lehetséges, de a művész dönthet.

Nagy dolog, ha a rajzoló képes a mű szereplőit saját stílusában megfogalmazni. Nagy dolog, ha a mű megjelenik és élni kezd az alkotó által teremtett világban. Ekkor az interpretálásból árad a frissesség.

Itt kedvesen groteszk, szeretettel ábrázolt gyermekekkel és sok humorral találkozunk. Különösen izgalmas ez már régebbi és ismert irodalmi anyag esetében. Új olvasatot kínál felnőtteknek, gyerekeknek egyaránt.

A nagy terek, a szabadon hagyott felületek fontos elemei a képeknek. A lényeg után tekintetünk elkalandozhat. A rajz több rétegből is állhat: bőven van lehetőség az abszt-

rakcióra. Szép, festői felületek, formák egészítik ki a látottakat, ahol „nem történik semmi”, ott is érdemes szemlélődni.

A tér és a figurák viszonya is érdekes: az elnyújtott végtagok mozdulatai lazák, finom dinamikával festettek.

Szalma Edit a Magyar Iparművészeti Főiskolán végzett grafikusként (1991). Itt már mint sokoldalú művész jelenik meg előttünk, tarka színfolt a magyar művészet palettáján.

*Balra: Angyal piros cipőben
(festmény)*

